

2012. gada decembris

**KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM PAREDZĒTI IETEIKUMI, PĒC
KURIEM KONTROLĒ ATBILSTĪBU ES TIESĪBU AKTIEM:**

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulai (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu

un

Padomes 1990. gada 24. septembra Direktīvai 90/496/EEK par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu,

un

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvai 2002/46/EK par to dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, kas attiecas uz uztura bagātinātājiem,

attiecībā uz pielaižu noteikšanu uzturvērtībai,

kas norādīta uz etiķetes

SVARĪGA ATRUNA

“Šim dokumentam nav oficiāla juridiska statusa, un strīda gadījumā galīgā atbildība par tiesību akta interpretāciju ir Eiropas Savienības Tiesai”.

Piezīme

Šis nav galīgs dokuments, un tas tiks atjaunināts, ņemot vērā kompetento iestāžu pieredzi un sniegto informāciju

1. IEVADS

Uzturvērtības marķējuma nolūkos ir svarīgas pielaides, jo pārtikas produktu sastāvā nevar vienmēr būt tieši tāds uzturvielu daudzums, kā norādīts marķējumā; tas saistīts ar dabiskām atšķirībām un izmaiņām, kas radušās ražošanā vai uzglabāšanas laikā. Tomēr uzturvielu saturam pārtikā nebūtu tik būtiski jāatšķiras no vērtībām, kas norādītas uz etiķetes, lai šādas novirzes varētu maldināt patērētāju.

Šis dokuments ir izstrādāts, savstarpēji vienojoties Komisijas dienestiem ar dalībvalstu pārstāvjiem. Tajā sniegtās vadlīnijas nav uzskatāmas par tiesību aktu oficiālu interpretāciju, kas atrodas vienīgi tiesu iestāžu, t. i., valstu tiesu un Eiropas Savienības Tiesas, kompetencē.

Pēc vienošanās panākšanas par šo ieteikumu dokumentu dalībvalstīm tiek atgādināts, ka visas kontroles, ko veic, lai verificētu atbilstību attiecīgajām marķēšanas prasībām, ņemot vērā minētās pielaides, uzskaita daudzgadu valsts kontroles plānos, kā noteikts 41. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem¹, (turpmāk: Regula (EK) Nr. 882/2004). Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 44. pantu dalībvalstīm katru gadu jāiesniedz Komisijai ziņojums par šādu kontroļu rezultātiem. Šajā kontekstā dalībvalstis informē Komisiju par veikto testu skaitu, testētajām pārtikas kategorijām, testēšanas rezultātiem salīdzinājumā ar kontrolētajām vērtībām un pieņemtajiem lēmumiem, piemēram, veiktajiem pasākumiem, ja mērāmā vērtība neiekļaujas norādītās vērtības pielaidē. Pamatojoties uz gūto pieredzi, Komisija un dalībvalstis var diskutēt un vieneties par ieteikumu dokumenta turpmākiem grozījumiem. Attiecīgi tiks aptaujātas arī ieinteresētās personas.

Komisija iesaka īstenot pragmatisku un proporcionālu pieeju oficiālo kontroļu pielāgošanā, balstoties uz ES ieteikumiem par pielaidēm. Tādēļ būtu pieļaujams, ka uz konkrētu laika posmu piemērotu vienmērīgu pāreju, kas beigtos ne vēlāk kā 2014. gada 31. decembrī. Attiecīgi par to būtu jāinformē tirgus dalībnieki. Tāpat arī dalībvalstis, kurās pirms šo ieteikumu publikācijas jau bija pieņemti valsts tiesību akti par pielaidēm, var apsvērt pakāpeniskas pārejas piemērošanu to produktu kontrolei, kuri tika marķēti pirms šā pārejas posma vai tā laikā.

1.1. Ieteikumu darbības joma

Šis dokuments (turpmāk: "šie ieteikumi") ir izstrādāts, lai dalībvalstu kontroles iestādēm un pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem sniegtu ieteikumus par pielaidēm uzturvērtības marķējuma nolūkos. Pielaides nozīmē pieļaujamo atšķirību starp uzturvērtību, kas norādīta uz etiķetes, un uzturvērtībām, kas noteiktas kontroļu laikā attiecībā uz "paziņojumu par uzturvērtību" vai "uzturvērtības marķējumu", kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulā (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem²; Padomes 1990. gada 24. septembra Direktīvā 90/496/EEK par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu³; un attiecībā uz uzturvielu marķējumu uztura bagātinātājiem, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvā 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem⁴.

Kopumā šie ieteikumi ir piemērojami pārtikas produktu uzturvērtības marķēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1925/2006/EK par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1924/2006/EK par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem⁶. Ieteikumi par šādām pielaidēm sniegti šā dokumenta 3. un 4. iedaļā.

¹ OV L 165, 30.4.2004., 1.-141. lpp.

² OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.

³ OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp.

⁴ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁵ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

⁶ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

Uzturvielu un citu vielu daudzumu pārtikā dalībvalstu kontroles iestādes mēra, lai kontrolētu atbilstību uzturvielu un citu vielu daudzumam, kas norādīts nosacījumos par to, kā lietot Regulas (EK) Nr. 1924/2006 pielikumā uzskaitītās uzturvērtības norādes, kā arī ar regulas īstenošanas pasākumu starpniecību atļautās veselīguma norādes. Šādās kontrolēs izmantojamās pielaiides ir norādītas šā dokumenta 5. iedaļā.

To vitamīnu un minerālvielu daudzumu, kas pievienoti pārtikai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1925/2006/EK, dalībvalstu kontroles iestādes mēra, lai kontrolētu atbilstību uzturvielu daudzumam, kas norādīts uz uzturvērtības marķējuma. Šādās kontrolēs izmantojamās pielaiides ir norādītas šā dokumenta 5. iedaļā.

Šie ieteikumi neattiecas uz pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu daudzumu norādītās vērtības pielaidēm, ja pievienošana ir obligāta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1925/2006 11. pantā. Turklāt šie ieteikumi neattiecas uz tādu pārtikas produktu norādītās vērtības pielaidēm, kas reglamentēti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/39/EK par īpašas diētas pārtikas produktiem⁷.

1.2. Uz etiķetes norādītās uzturvērtības kontrolēšanā attiecināmais juridiskais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁸, (Vispārējie pārtikas aprites tiesību akti) 17. pantā noteikts, ka dalībvalstis ir atbildīgas par pārtikas aprites tiesību aktu izpildi un tās uzrauga un pārbauda, vai uzņēmēji, kuri iesaistīti pārtikas un barības aprītē, visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos pilda attiecīgās pārtikas aprites tiesību aktu prasības. Minētajā nolūkā dalībvalstis uztur konkrētiem apstākļiem piemērotu oficiālo kontroļu un citu darbību sistēmu.

Regulas (EK) Nr. 882/2004 3. pantā noteikts, ka dalībvalstis nodrošina to, ka oficiālo kontroli veic regulāri, atbilstīgi esošajai riska pakāpei un pietiekami bieži, lai sasniegtu minētās regulas mērķus, ņemot vērā šādus faktorus:

- identificētie riski, kas saistīti ar dzīvniekiem, dzīvnieku barību vai pārtiku, dzīvnieku barības vai pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem, dzīvnieku barības vai pārtikas lietošanu vai ar jebkādu procesu, materiālu, vielu, rīcību vai darbību, kura var ietekmēt dzīvnieku barības vai pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību,
- dzīvnieku barības vai pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju pagātnē reģistrētā atbilstība dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem vai dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem,
- to pārbaūžu ticamība, ko jau veikuši paši uzņēmēji, un
- visu veidu informācija, kas varētu liecināt par neatbilstību.

Oficiālo kontroli vienlīdz rūpīgi veic attiecībā uz eksportu no Savienības, uz laišanu tirgū Savienībā un uz ieviešanu no trešām valstīm. Dalībvalstis veic arī visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka produktus, ko paredzēts nosūtīt uz citu dalībvalsti, kontrolē tikpat rūpīgi kā tos, ko paredzēts laist pašu tirgū.

Uz uzturvērtību, kas norādīta uz etiķetes papildus jau minētiem vispārējiem kontroles noteikumiem, attiecas trīs tiesību akti:

⁷ OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.

⁸ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

- **Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem;**
- **Padomes 1990. gada 24. septembra Direktīva 90/496/EEK par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu;**
- **Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/46/EK par to dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, kas attiecas uz uztura bagātinātājiem.**

Regulu (ES) Nr. 1169/2011 piemēros no 2014. gada 13. decembra, kad vienlaicīgi tiks atcelta Direktīva 90/496/EEK.

Neskarot īpašos noteikumus dažādos tiesību aktos, noteikumus par uzturvērtības marķējumu vienā vai vairākos no iepriekš minētajiem trim tiesību aktiem piemēro arī Regulai (EK) Nr. 1924/2006/EK, Regulai (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīvai 2009/39/EK.

Direktīvā 90/496/EEK un Regulā (ES) Nr. 1169/2011 norādīts, ka enerģētiskā vērtība un uzturvielu saturs būtu jāmarķē kā "vidējā vērtība" – rādītājs, kas vislabāk raksturo uzturvielas daudzumu, kuru satur konkrēts pārtikas produkts, un atspoguļo iespējamās produkta dabiskas atšķirības, sezonālas atšķirības, patēriņa modeļi un citus faktorus, kuri var ietekmēt rādītāja faktisko lielumu. Katrā atsevišķā gadījumā minētās vērtības ir vidējās vērtības, kas noteiktas, pamatojoties uz:

- a) ražotāja veikto pārtikas produkta analīzi;
- b) izmantoto sastāvdaļu zināmo vai atzīto vidējo vērtību lietošanu aprēķinos;
- c) vispārēji noteiktu un pieņemtu datu izmantošanu aprēķinos.

2. VISPĀRĪGIE PRINCIPI

Faktiskais uzturvielu daudzums produktā var mainīties salīdzinājumā ar vērtību, kas norādīta uz etiķetes; to var ietekmēt tādi faktori kā vērtību avots (vērtības, kas iegūtas no literatūras un aprēķinātas pēc receptes, nevis iegūtas analīžu rezultātā), analīžu precizitāte, izejvielu atšķirības, pārstrādes ietekme, uzturvielu stabilitāte un glabāšanas apstākļi, un glabāšanas laiks.

2.1. Pielaišanas un pārtikas nekaitīguma jautājumi

Nosakot pielaišanas vitamīniem un minerālvielām, kas pievienoti pārtikai, tostarp uztura bagātinātājiem, jāņem vērā pārtikas nekaitīguma faktors. Pārmērīgas vitamīnu un minerālvielu devas var nelabvēlīgi ietekmēt veselību, un tādēļ, lai pievienotu tos pārtikas produktiem vai iekļautu uztura bagātinātājos, attiecīgi ir jānosaka to maksimāli pieļaujamais daudzums. Noteikumi par maksimāli pieļaujamo vitamīnu un minerālvielu daudzumu ir iekļauti Regulā (EK) Nr. 1925/2006/EK par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai un Direktīvā 2002/46/EK par uztura bagātinātājiem. Norādītās vērtības pielaišanas diapazonā var būt pārsniegts maksimāli pieļaujamais pārtikai pievienoto vai uztura bagātinātājos iekļauto vitamīnu un minerālvielu daudzums, kas saskaņots ES līmenī atbilstoši noteikumiem, kuri paredzēti Regulā (EK) Nr. 1925/2006/EK par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai un Direktīvā 2002/46/EK par uztura bagātinātājiem. Šādā gadījumā maksimālajam pieļaujamajam daudzumam ir lielāks spēks nekā norādītās vērtības pielaišanas diapazonam un tādējādi tas ierobežotu norādītās vērtības pielaišanas augšējo robežu.

Ja nav saskaņotu noteikumu par maksimāli pieļaujamo daudzumu pārtikā un uztura bagātinātājos, dalībvalstis var noteikt valsts noteikumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 36. pantu. Tomēr, šādi rīkojoties, dalībvalstīm būtu jāņem vērā arī Regulā (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīvā 2002/46/EK noteiktie kritēriji. Ja norādītās vērtības pielaišanas diapazons pārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu, kuru dalībvalsts noteikusi valsts tiesību aktos saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 36. pantu, ko darot, dalībvalstīm vajadzējis ņemt vērā arī Regulā (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīvā 2002/46/EK noteiktos kritērijus, var turpināt īstenot līdzšinējo šādu jautājumu izskatīšanas praksi, kas pastāvēja pirms vienošanās panākšanas par šo ieteikumu dokumentu.

Tiklīdz ES tiesību aktos tiks noteikti saskaņoti noteikumi par maksimāli pieļaujamo vitamīnu un minerālvielu daudzumu pārtikā un uztura bagātinātājos, būtu jāapsver vajadzība šo ieteikumu dokumentu pārskatīt.

2.2. Atbilstība glabāšanas laikam

Visā glabāšanas laikā mērāmajai vērtībai būtu jābūt pielaišanas diapazonā ap noteikto vērtību.

2.3. Pielaišanas diapazonu piemērošanas noteikumi sniegti šo ieteikumu 3. un 5.2. iedaļā.

Uzturvērtības marķējuma nolūkos ir svarīgas pielaišanas, jo pārtikas produktiem nevar vienmēr būt tieši tāda enerģētiskā vērtība un to sastāvā – tāds uzturvielu daudzums, kā norādīts marķējumā; tas saistīts ar dabiskām atšķirībām un izmaiņām, kas radušās ražošanā vai uzglabāšanas laikā. Tomēr uzturvielu saturam pārtikā nebūtu tik būtiski jāatšķiras no vērtībām, kas norādītas uz etiķetes, lai šādas novirzes varētu maldināt patērētāju. Katrā atsevišķā gadījumā minētās vērtības ir vidējās vērtības, kas noteiktas, pamatojoties uz:

- a) ražotāja veikto pārtikas produkta analīzi,
- b) izmantoto sastāvdaļu zināmo vai atzīto vidējo vērtību lietošanu aprēķinos vai
- c) vispārēji noteiktu un pieņemtu datu izmantošanu aprēķinos.

Neatkarīgi no tā, kā tiek iegūts paziņojums par uzturvērtību, pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem būtu jārikojas labticīgi, lai šajos paziņojumos par uzturvērtību nodrošinātu augstu precizitāti. Jo īpaši norādītajām vērtībām būtu jāatbilst vairākās pārtikas partijās norādītajai vidējai vērtībai un tām nebūtu jāatrodas ne definētā pielaišanas diapazona augstākajā, ne tā zemākajā līmenī. Attiecībā uz uzturvielām, ko patērētāji ir ieinteresēti samazināt patēriņā (piemēram, tauki, cukurs un sāls/nātrijs), norādīto vērtību nevajadzētu noteikt pielaišanas apakšējā diapazonā, ja mērāmā vai aprēķinātā vidējā vērtība pārsniedz norādīto vērtību. Attiecībā uz uzturvielām, ko patērētāji ir ieinteresēti palielināt patēriņā, norādīto vērtību nevajadzētu noteikt pielaišanas augšējā diapazonā, ja mērāmā vai aprēķinātā vidējā vērtība nesasniedz norādīto vērtību.

2.4. Aspekti, ko ņem vērā, ja mērāmā vērtība neiekļaujas norādītās vērtības pielaidē

Ja mērāmā vērtība neiekļaujas norādītās vērtības pielaidē, tā būtu īpaši jānovērtē, lai lemtu par rīcības/pasākumu nepieciešamību. Šādā vērtēšanā būtu jāņem vērā, piemēram, šādi aspekti:

- a) attiecīgā uzturviela,
- b) novirzes lielums,
- c) novirzes veids (pārvērtēta vai nenovērtēta) attiecībā uz attiecīgo uzturvielu,
- d) dabīga augsta uzturvielas mainība, arī sezonālitate,
- e) īpaši liels uzturvielu noārdīšanās ātrums dažās pārtikas matricēs,
- f) īpaši liela uzturvielu analītiskā mainība īpašās pārtikas matricēs,
- g) īpaši neviendabīgs produkts, kam tāpēc īpaši atšķiras uzturvielu saturs, un tas nav izskaidrojams ar paraugu ņemšanas procedūru,
- h) partijas paraugu lielākās daļas atbilstība pielaišanas diapazonam, ja šādi dati ir pieejami,
- i) ražotāja norādītās uzturvērtības noteikšanas procesa derīgums,
- j) kā kopumā darbojas uzņēmuma pašuzraudzība,
- k) iepriekšējās problēmas vai iepriekšējās sankcijas pret uzņēmumu.

Minētie aspekti ietekmēs arī sankciju apjomu, ja tādas tiks uzskatītas par nepieciešamām, piemēram, vai tās būs paplašinātas vadlīnijas, brīdinājumi, rīkojums vai soda naudas.

Ražotājus var lūgt sniegt pamatojumu novirzei no pielaidēm un paskaidrojumu par konkrēto iemeslu rašanos.

3. PIELAIDES, KO IZMANTO PAZIŅOJUMAM PAR UZTURVĒRTĪBU ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKU, KAS NAV UZTURA BAGĀTINĀTĀJI

Paziņojumam par uzturvērtību attiecībā uz uzturvielām, par kurām saskaņā ar Regulu Nr. 1924/2006/EK ir dotas uzturvērtības vai veselīguma norādes, kā arī attiecībā uz pievienotajiem vitamīniem un minerālvielām atbilstoši Regulai Nr. 1925/2006/EK, var piemērot dažādas pielaides, kas norādītas 5. iedaļā.

Sarakstā minētās pielaides vērtības ietver ar mērāmo vērtību saistīto mērījuma nenoteiktību. Tādēļ, lemjot, vai mērāmā vērtība atbilst norādītajai vērtībai, nav nepieciešams veikt papildu mērījuma nenoteiktības pielāgošanu.

1. tabula. Pielaides attiecībā uz pārtiku, kas nav uztura bagātinātāji, ietverot mērījuma nenoteiktību.

	Pielaides attiecībā uz pārtiku (ietverot mērījuma nenoteiktību)	
Vitamīni	+ 50 %**	-35 %
Minerālvielas	+ 45 %	-35 %
Ogļhidrāti, cukuri olbaltumvielas šķiedrvielas	< 10 g uz 100 g: 10-40 g uz 100 g: < 40 g uz 100 g:	± 2 g ± 20 % ± 8 g
Tauki	< 10 g uz 100 g: 10-40 g uz 100 g: > 40 g uz 100 g:	± 1,5 g ± 20 % ± 8 g
Piesātinātās taukskābes, mononepiesātinātās taukskābes, polinepiesātinātās taukskābes	< 4 g uz 100 g: ≥ 4 g uz 100 g:	± 0,8 g ± 20 %
Nātrijs	< 0,5 g uz 100 g: ≥ 0,5 g uz 100 g:	± 0,15 g ± 20 %
Sāls	< 1,25 g uz 100 g: ≥ 1,25 g uz 100 g:	± 0,375 g ± 20 %

** C vitamīnam šķidrums ir pieņemamas augstākas augšējās pielaides vērtības

1. piemērs:

- Pārtikas produkts, kam paziņojumā par uzturvērtību norādīti 8,5 g cukuru, un bez norādes par cukura saturu;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 8,45 līdz 8,54 g cukuru /100 g;
- Apakšējā pielaide: zemākā vērtība (8,45) mīnus uz cukuriem attiecināmā apakšējā pielaide no 3. iedaļas, 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g; saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām apakšējā pielaide būs 6,5 g/100 g;
- Augšējā pielaide: augstākā vērtība (8,54) plus cukuriem paredzētā augšējā pielaide no 3. iedaļas, 2 g; $8,54 + 2 = 10,54$ g/100 g; saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaide būs 11 g /100 g;
- Ja oficiālā kontrolē konstatē cukura saturu:
 - kas ir diapazonā no 6,5 līdz 11 g /100 g, uzskata, ka šis produkts ir pielaides diapazonā saskaņā ar 3. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;
 - kas ir diapazonā no norādītās vērtības (8,5 g) līdz augšējās pielaides robežvērtībai, būtu jāapsver, vai nav jākontrolē atbilstība 2.3. iedaļai;

- kas nav diapazonā no 6,5 līdz 11 g/100 g, būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaiides.

4. PIELAIDES ATTIECĪBĀ UZ VITAMĪNIEM UN MINERĀLVIELĀM UZTURA BAGĀTINĀTĀJOS

Pielaiides attiecībā uz vitamīniem un minerālvielām uztura bagātinātājos nosaka, iekļaujot visus novirzes faktorus: sarakstā minētās pielaiides vērtības ietver ar mērāmo vērtību saistīto mērījuma nenoteiktību. Tādēļ, lemjot, vai mērāmā vērtība atbilst norādītajai vērtībai, nav nepieciešams veikt papildu mērījuma nenoteiktības pielāgošanu.

2. tabula. Pielaiides attiecībā uz uztura bagātinātājiem, ietverot mērījumu nenoteiktību

	Pielaiides attiecībā uz uztura bagātinātājiem (ietverot mērījuma nenoteiktību)	
Vitamīni	+ 50%**	- 20 %
Minerālvielas	+ 45%	- 20 %

** C vitamīnam šķidrumos ir pieņemamas augstākas augšējās pielaiides vērtības.

2. piemērs:

- Uztura bagātinātājs ar 125 µg folijskābes uz vienību paziņojumā par uzturvērtību un bez norādes par folijskābes saturu;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 124,5 līdz 125,4 µg folijskābes uz vienību;
- Apakšējā pielaiide: zemākā vērtība (124,5) mīnus uz vitamīniem attiecināmā apakšējā pielaiide no 4. iedaļas, 20 % (20 % no 124,5 = 24,9); $124,5 - 24,9 = 99,6$ µg uz vienību un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām apakšējā pielaiide būtu 99,6 µg uz vienību;
- Augšējā pielaiide: augstākā vērtība (125,4) plus uz vitamīniem attiecināmā augšējā pielaiide no 4. iedaļas, 50 % (50 % no 125,4 = 62,7); $125,4 + 62,7 = 188,1$ µg uz vienību un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaiide būtu 188 µg uz vienību;
- Ja oficiālā kontrolē konstatē folijskābes saturu:
 - kas ir diapazonā no 99,6 līdz 188 µg uz vienību, uzskata, ka šis produkts ir pielaiides diapazonā saskaņā ar 4. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;

- kas nav diapazonā no 99,6 līdz 188 µg uz vienību, būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaiides.

5. PIELAIDES, KO IZMANTO ATBILSTĪBAS KONTROLEI ATTIECĪBĀ UZ UZTURVIELU UN CITU VIELU DAUDZUMIEM, KAS NORĀDĪTI REGULAS NR. 1924/2006/EK, KĀ ARĪ TO VITAMĪNU UN MINERĀLVIELU DAUDZUMA KONTROLEI, KAS PIEVIENOTI PĀRTIKAI ATBILSTOŠI REGULAI NR. 1925/2006/EK

Šī iedaļa attiecas uz uzturvielām un citām vielām, par kurām saskaņā ar Regulu Nr. 1924/2006/EK ir dotas uzturvērtības vai veselīguma norādes, kā arī uz vitamīniem un minerālvielām, kuri pievienoti pārtikai atbilstoši Regulai Nr. 1925/2006/EK.

Lai kontrolētu tādu produktu atbilstību, uz kuriem ir uzturvērtības vai veselīguma norādes ar šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteikto uzturvielu vai citu vielu daudzumiem, dalībvalstu kontroles iestādes mēra uzturvielu vai citu vielu daudzumu pārtikā. Uzturvērtības norāžu lietošanas nosacījumi ir noteikti Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm pielikumā un veselīguma norāžu lietošanas nosacījumi ir noteikti īstenošanas pasākumos, ar kuriem tiek atļautas veselīguma norādes. Šādu Regulas (EK) Nr. 1924/2006 pielikumā norādīto uzturvielu daudzuma piemēri ir tauku daudzums attiecībā uz norādi "ar zemu tauku saturu", vitamīnu vai minerālvielu daudzums attiecībā uz norādi "... avots" vai dažādu vielu daudzumi attiecībā uz veselīguma norāžu lietošanas nosacījumiem. Visas atļautās uzturvērtības un veselīguma norādes un to lietošanas nosacījumi ir publicēti Savienības Pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norāžu reģistrā⁹.

Turklāt pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu daudzumu, kā noteikts ar Regulu (EK) Nr. 1925/2006/EK, mēra dalībvalstu kontroles iestādes, lai kontrolētu atbilstību vitamīnu un minerālvielu daudzumam, kas norādīts paziņojumā par uzturvērtību.

Neatkarīgi no tā, vai tiek piemēroti 5.1., 5.2., 5.3. vai 5.4. sadaļas noteikumi, daudzumiem nevajadzētu pārsniegt ES līmenī saskaņotos maksimāli pieļaujamus vitamīnu un minerālvielu daudzumus saskaņā ar noteikumiem Regulā (EK) Nr. 1925/2006/EK par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai un Direktīvā 2002/46/EK par uztura bagātinātājiem. Ja nav saskaņotu noteikumu par maksimāli pieļaujamiem daudzumiem pārtikā un uztura bagātinātājos, dalībvalstis var noteikt valsts noteikumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 36. pantu. Tomēr, šādi rīkojoties, dalībvalstīm būtu jāņem vērā arī Regulā (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīvā 2002/46/EK noteiktie kritēriji. Ja kādas norādītās vērtības pielaižu diapazons pārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu, ko dalībvalsts noteikusi valsts tiesību aktos saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 36. pantu, ko darot, dalībvalstīm vajadzējis ņemt vērā arī Regulā (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīvā 2002/46/EK noteiktos kritērijus, var turpināt īstenot līdzšinējo šādu jautājumu izskatīšanas praksi, kas pastāvēja pirms vienošanās panākšanas par šo ieteikumu dokumentu.

5.1. Norādītās vērtības tādām uzturvielām vai citām vielām, par kurām dotas norādes, ir tādas pašas kā norāžu lietošanas nosacījumos noteiktie uzturvielu vai citu vielu daudzumi vai pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu norādītās vērtības ir tādas pašas kā to vitamīnu un minerālvielu minimālais daudzums, kam jābūt pārtikā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem.

Lai nodrošinātu, ka patērētāji netiek maldināti ar uzturvērtības vai veselīguma norādēm, jo īpaši tad, ja apgalvotā uzturvērtības un/vai fizioloģiskā ietekme tiek panākta ar konkrētu uzturvielas vai citas vielas daudzumu, par ko dota norāde, lietošanas nosacījumos norādīto uzturvielu vai citu vielu norādītajam daudzumam uz vienu pusi piemēro pielaidi, kurā ietverta tikai mērījuma nenoteiktība¹⁰. Uz otru norādīto

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

¹⁰ Mērījuma nenoteiktību nosaka katrai analizētajai vērtībai.

daudzumu pusi ir pieļaujama pielaipe, kas ir plašāka nekā mērījuma nenoteiktība. Uzturvielu un citu vielu daudzums uzturvērtības un veselīguma norāžu lietošanai vai būt minimāls vai maksimāls. Ja norādīts tikai maksimālais, bet ne minimālais daudzums, novirzēm uz maksimālo pusi piemēro tikai mērījuma nenoteiktību, savukārt novirzes uz minimālo pusi ir pieļaujamas 3. tabulā (attiecīgi "pielaipe uz vienu pusi" vai "pielaipe uz otru pusi") zemāk norādītā pielaižu diapazona robežās. Ja norādīts tikai minimālais, bet ne maksimālais daudzums, novirzēm uz minimālo pusi piemēro tikai mērījuma nenoteiktību, savukārt novirzes uz maksimālo pusi ir pieļaujamas 3. tabulā (attiecīgi "pielaipe uz vienu pusi" vai "pielaipe uz otru pusi") norādītā augšējās pielaižu diapazona robežās.

Attiecībā uz vitamīniem un minerālvielām novirzēm uz minimālo pusi piemēro tikai mērījuma nenoteiktību, savukārt novirzes uz maksimālo pusi ir pieļaujamas 3. tabulā ("pielaipe uz vienu pusi") norādītās augšējās pielaižu diapazona robežās. Turklāt pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu daudzumu, kā noteikts ar Regulu (EK) Nr. 1925/2006/EK, mēra dalībvalstu kontroles iestādes, lai kontrolētu atbilstību vitamīnu un minerālvielu daudzumam, kas norādīts paziņojumā par uzturvērtību. Novirzēm uz zemāko pusi, t. i., zem pārtikai pievienoto vitamīnu vai minerālvielu norādītās vērtības, piemēro pielaidi, kurā ietverta tikai mērījuma nenoteiktība, savukārt novirzēm virs norādītajām vērtībām no norādītās vērtības ir pieļaujamas 3. tabulā ("pielaipe uz vienu pusi") norādītās augšējās pielaižu diapazona robežās.

3. tabula. Pielaiides attiecībā uz pārtiku un uztura bagātinātājiem, ko izmanto tādu uzturvielu daudzumu un citu vielu daudzumu atbilstības kontrolei, kas norādīti Regulā Nr. 1924/2006/EK, un atbilstoši Regulai Nr. 1925/2006/EK pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu daudzuma kontrolei.

	Pielaiides attiecībā uz pārtiku un uztura bagātinātājiem	
	Pielaiides uz vienu pusi (ietverot mērījuma nenoteiktību attiecībā uz norādīto pusi, + vai -)	Pielaiides uz otru pusi
Vitamīni	+ 50 %**	- mērījuma nenoteiktība
Minerālvielas	+ 45 %	- mērījuma nenoteiktība
Ogļhidrāti*, olbaltumvielas*, šķiedrvielas*	< 10 g uz 100 g: + 4 g 10-40 g uz 100 g: + 40 % > 40 g uz 100 g: + 16 g	- mērījuma nenoteiktība - mērījuma nenoteiktība - mērījuma nenoteiktība
Cukurs*	< 10 g uz 100 g: - 4 g 10-40 g uz 100 g: - 40 % > 40 g uz 100 g: - 16 g	+ mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība
Tauki*	< 10 g uz 100 g: - 3 g 10-40 g uz 100 g: - 40 % > 40 g uz 100 g: - 16 g	+ mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība
Piesātinātās tauskābes*	< 4 g uz 100 g: - 1,6 g ≥ 4 g uz 100 g: - 40 %	+ mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība
Mononepiesātinātās tauskābes*, polinepiesātinātās tauskābes*	< 4 g uz 100 g: + 1,6 g ≥ 4 g uz 100 g: + 40 %	- mērījuma nenoteiktība - mērījuma nenoteiktība
Nātrijs	< 0,5 g uz 100 g: - 0,3 g ≥ 0,5 g uz 100 g: - 40 %	+ mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība
Sāls	< 1,25 g uz 100 g: - 0,75 g ≥ 1,25 g uz 100 g: - 40 %	+ mērījuma nenoteiktība + mērījuma nenoteiktība

* Nepiemēro apakškategoriām

** C vitamīnam šķidrums ir pieņemamas augstākas augšējās pielaiides vērtības

3. piemērs

- Pārtikas produkts ar pievienotu C vitamīnu un norādi "C vitamīna avots", kurš nesatur dabā satopamu C vitamīnu;
- Norādes lietošanas nosacījumi: 15 % no diennakts devas (80 mg) uz 100 g = 12 mg C vitamīna /100 g;
- Paziņojums par produkta uzturvērtību: C vitamīns: 12 mg /100 g;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 11,5 līdz 12,4 mg C vitamīna /100g.

1. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē C vitamīna saturu 9,6 mg /100 g, attiecīgā mērījuma nenoteiktība ir ± 1,92 mg /100 g (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība ir 20 %): 9,6 + 1,92 = 11,52; uzskata, ka šis produkts ir pielaiides diapazonā saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;

2. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē C vitamīna saturu 9,5 mg ± 1,9 mg /100 g, (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība ir 20 %): vērtība ir ārpus pielaiides apakšējā diapazona saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem, un būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaiides.

3. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē C vitamīna saturu 17 mg /100 g, kas ir augšējā pielaiides diapazonā saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem; augšējā pielaiide ir vienāda ar augstāko vērtību (šeit 12,4 mg) plus 3. tabulā uz C vitamīnu attiecināmā augšējā pielaiide, kas ir 50 %; (50 % no

12,4 = 6,2); $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg /100 g un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaide būtu 19 mg /100 g.

4. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē C vitamīna saturu 23 mg /100 g, kas nav augšējās pielaišanas diapazonā saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem (sk. 3. gadījumu); būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaišanas.

4. piemērs:

- Pārtikas produkts ar norādi "samazināts tauku saturs", tauku saturs līdzīgā produktā ir 40 g;
- Norādes lietošanas nosacījumi: vismaz par 30 % pazemināts tauku saturs salīdzinājumā ar līdzīgu produktu;
- Paziņojums par produkta uzturvērtību: tauki: 28 g /100 g;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 27,5 līdz 28,4 g tauku /100 g.

1. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē tauku saturu 29 g /100 g, attiecīgā mērījuma nenoteiktība ir $\pm 0,87$ g /100 g (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība ± 3 %); uzskata, ka produkts ir pielaišanas diapazonā saskaņā ar 5. iedaļā noteiktajiem kritērijiem, jo konstatētā vērtība mīnus attiecīgā mērījuma nenoteiktība ir norādītās vērtības pieņemamā diapazonā; $29 - 0,87 = 28,13$ g /100 g un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaišanas robežvērtība būtu 28 g / 100 g.

2. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē tauku saturu $30 \pm 0,9$ mg /100 g, (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība ± 3 %); vērtība ir ārpus augšējās pielaišanas, jo konstatētā vērtība mīnus attiecīgā mērījuma nenoteiktība nav norādītās vērtības pieņemamā diapazonā; $30 - 0,9 = 29,1$ g /100 g un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaišanas robežvērtība būtu 29 g /100 g, un būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaišanas.

3. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē tauku saturu 20 g /100 g, kas ir pielaišanas apakšējā diapazonā saskaņā ar 5. iedaļā noteiktajiem kritērijiem; apakšējā pielaide ir vienāda ar zemāko vērtību (šeit 27,5 g) mīnus (saskaņā ar 3. tabulā sniegto informāciju) 40 % no 27,5, kas ir 11 g; $27,5 - 11 = 16,5$ g /100 g, ko noapaļo uz 17 g /100 g.

4. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē tauku saturu 16 g /100 g, kas nav pielaišanas apakšējā diapazonā saskaņā ar 5. iedaļā noteiktajiem kritērijiem (sk. 3. gadījumu); būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaišanas.

5.2. Norādītās vērtības tādām uzturvielām vai citām vielām, par kurām dotas norādes, pārsniedz minimālos daudzumus vai atrodas zem šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteiktajiem maksimālajiem daudzumiem tik daudz, ka gadījumā, ja piemēro pielaišanas no 1. tabulas (pārtikai un uztura bagātinātājiem) vai 2. tabulas (uztura bagātinātājiem) ap minētajām norādītajām vērtībām, vispārējais pielaišanas diapazons nepārklātos ar šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteiktajiem uzturvielu vai citu vielu daudzumiem,

vai
pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu norādītās vērtības pārsniedz vitamīnu un minerālvielu minimālo daudzumu, kam jābūt pārtikā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem tik daudz, ka gadījumā, ja piemērotu pielaišanas no 1. tabulas ap minētajām norādītajām vērtībām, vispārējais pielaišanas diapazons nepārklātos ar vitamīnu un minerālvielu minimālajiem daudzumiem, kuriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem jābūt pārtikā.

Šādā gadījumā piemēro pielaišanas vērtības no 1. tabulas pārtikai, kas nav uztura bagātinātāji, un pielaišanas vērtības no 2. tabulas uztura bagātinātājiem.

5. piemērs:

- Pārtikas produkts ar pievienotu C vitamīnu bez norādes

- Minimālais C vitamīna daudzums, kam jābūt 100 g produkta: 15 % no diennakts devas (80 mg) uz 100 g = 12 mg C vitamīna /100 g;
- Paziņojums par produkta uzturvērtību: C vitamīns: 24 mg/ 100 g;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 23,5 līdz 24,4 mg C vitamīna /100g;
- Ja piemēro uz C vitamīnu attiecināmās pielaižu no 1. tabulas (- 35 % + 50 %), tiek iegūta apakšējā pielaižu: zemākā vērtība (23,5) mīnus 35 %; (35 % no 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg /100 g, un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām apakšējā pielaižu būtu 15 mg / 100 g; šī vērtība pārsniedz produktā nepieciešamo minimālo daudzumu (12 mg / 100 g), tādējādi piemēro 5.2. iedaļā paskaidrotos noteikumus, piemēro pielaižu no 1. tabulas;
- Augšējā pielaižu: augstākā vērtība (24,4) plus 3. iedaļas 1. tabulā uz C vitamīnu attiecināmā augšējā pielaižu, kas ir 50 % (50 % no 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg / 100 g un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaižu būtu 37 mg /100 g.
- Ja oficiālā kontrolē konstatē C vitamīna saturu:
 - kas ir diapazonā no 15 līdz 37 mg / 100 g, uzskata, ka šis produkts ir pielaižu diapazonā saskaņā ar 5.2. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;
 - kas ir diapazonā no norādītās vērtības līdz pielaižu apakšējam diapazonam, būtu jāapsver, vai nav jākontrolē atbilstība 2.3. iedaļai;
- - kas nav diapazonā no 15 līdz 37 mg /100 g, būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaižu.

5.3. Norādītās vērtības tādām uzturvielām vai citām vielām, par kurām dotas norādes, pārsniedz minimālos daudzumus vai atrodas zem šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteiktajiem maksimālajiem daudzumiem tik daudz, ka gadījumā, ja piemēro pielaižu no 1. tabulas (pārtikai un uztura bagātinātājiem) vai 2. tabulas (uztura bagātinātājiem) ap minētajām norādītajām vērtībām, vispārējais pielaižu diapazons pārklātos ar šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteiktajiem uzturvielu vai citu vielu daudzumiem,
vai

pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu norādītās vērtības pārsniedz vitamīnu un minerālvielu minimālo daudzumu, kam jābūt pārtikā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem tik daudz, ka gadījumā, ja piemēro pielaižu no 1. tabulas ap minētajām norādītajām vērtībām, vispārējais pielaižu diapazons pārklātos ar vitamīnu un minerālvielu minimālajiem daudzumiem, kuriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem jābūt pārtikā.

Šādā gadījumā, ja dota uzturvērtības vai veselīguma norāde attiecībā uz uzturvielām vai citām vielām, tādu uzturvielu vai citu vielu, par kurām dotas norādes, kā norādīts šādu norāžu lietošanas nosacījumos, minimālajiem vai maksimālajiem daudzumiem piemēro pielaižu diapazonu, kas ir vispārpiemērojams lielums, kurš norādīts 3. tabulas ailē "pielaižu uz vienu pusi".

Attiecībā uz pārtikai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1925/2006/EK pievienotajiem vitamīniem un minerālvielām, pielaižu diapazonu, kas ir vispārpiemērojams lielums, kurš norādīts 3. tabulas ailē "pielaižu uz vienu pusi," piemēro šo vitamīnu un minerālvielu minimālajiem daudzumiem, kam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1925/2006 noteikumiem jābūt pārtikā.

5.3. iedaļā minētajā pielaižu diapazonā ir ietverta mērāmās vērtības attiecīgā mērījuma nenoteiktība. Tāpēc turpmāk, lemjot par to, vai mērāmā vērtība atbilst norādītajai vērtībai, nav jāparedz nekādas papildu kvotas mērījumu nenoteiktībai.

6. piemērs:

- Ciets pārtikas produkts ar norādi "satur maz cukura";
- Norādes lietošanas nosacījumi: ne vairāk kā 5 g cukura uz 100 g;

- Paziņojums par produkta uzturvērtību: cukuri: 4,1 g /100 g;
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 4,05 līdz 4,14 g cukuru /100 g;
- Ja piemēro uz cukuriem attiecināmo 1. tabulas pielaidi (± 2 g), tiek iegūta augšējā pielaide: augstākā vērtība (4,14) plus 2 g = 6,14 g /100 g, un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaide būtu 6,1 g /100 g; pielaides diapazons no 1. tabulas pārklātos ar cukura maksimālā daudzuma vērtību 5 g /100 g, kas ir saskaņā ar dotās norādes nosacījumiem. Tādējādi piemēro 5.3. iedaļā paskaidrotos noteikumus, norādes lietošanas nosacījumos noteiktajam maksimālajam cukura daudzumam (5 g) piemēro 3. pielaižu tabulā "pielaide uz vienu pusi" norādīto vispārpiemērojamo lielumu (-4 g). Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaide būtu 5,0 g un apakšējā pielaide būtu 1,0 g.
- Ja oficiālā kontrolē konstatē cukura saturu:
 - - kas ir diapazonā no 1,0 līdz 5,0 g /100 g, uzskata, ka šis produkts ir pielaides diapazonā saskaņā ar 5.3. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;
 - - kas nav diapazonā no 1,0 līdz 5,0 g /100 g, būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāņem vērā tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaides.

5.4. Dota norāde uzturvielām vai citām vielām, kurā noteikts daudzums, kas pārsniedz šādu norāžu lietošanas nosacījumos noteiktos minimālos daudzumus vai nesasniedz maksimālos daudzumus.

Lai nodrošinātu, ka patērētāji netiek maldināti ar uzturvērtības vai veselīguma norādēm, šajā gadījumā piemēro 5.1. iedaļas noteikumus.

7. piemērs:

- Pārtikas produkts ar norādi "daudz šķiedrvielu, satur 12 g šķiedrvielu uz 100 g" satur tikai 2 g šķiedrvielu uz 100 kcal
- Norādes lietošanas nosacījumi: vismaz 6 g šķiedrvielu /100 g;
- Paziņojums par produkta uzturvērtību: šķiedrvielas: 12 g /100 g
- Saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām tas atbilst 11,5 līdz 12,4 g šķiedrvielu /100g;
- Norādē norādīts tāds šķiedrvielu daudzums, kas pārsniedz šādas norādes lietošanas nosacījumos noteikto daudzumu (6 g /100 g). Tādēļ piemēro 5.4. iedaļā paskaidrotos noteikumus, kas nozīmē, ka piemēro 5.1. iedaļas noteikumus.

1. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē šķiedrvielu saturu 9,6 g /100 g, attiecīgā mērījuma nenoteiktība ir $\pm 1,92$ g /100 g (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība 20 %), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, to, kāpēc konstatētā vērtība ir zemāka par norādīto vērtību, var izskaidrot ar mērījuma nenoteiktību; šo produktu uzskatu par pielaides diapazonā esošu saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem;

2. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē šķiedrvielu saturu $8,1 \pm 1,62$ g /100 g, (analīzei pieņemtā konkrētā mērījuma nenoteiktība 20 %), $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: vērtība ir ārpus pielaides apakšējā diapazona saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem un būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaides.

3. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē šķiedrvielu saturu 14,5 g /100 g, kas ir augšējā pielaides diapazonā saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem; augšējā pielaide ir vienāda ar augstāko vērtību (šeit 12,4 g) plus uz šķiedrvielām attiecināmā 3. tabulas augšējā pielaide, kas ir + 40 %; (40 % no 12,4 = 4,96); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g /100 g un saskaņā ar 6. iedaļā iekļautajām noapaļošanas vadlīnijām augšējā pielaide būs 17 g /100 g.

4. gadījums. Oficiālā kontrolē konstatē šķiedrvielu saturu 18,1 g /100 g, kas nav augšējās pielaides diapazonā saskaņā ar 5.1. iedaļā noteiktajiem kritērijiem (sk. 3. gadījumu); būtu jāņem vērā 2.4. iedaļa, kurā sniegti piemēri par aspektiem, kas jāievēro tad, ja mērāmā vērtība atrodas ārpus norādītās vērtības pielaides.

6. NOAPAĻOŠANAS VADLĪNIJAS ATTIECĪBĀ UZ PAZIŅOJUMU PAR UZTURVĒRTĪBU PĀRTIKAI

Noapaļošanas vadlīnijas ir viens no tiem faktoriem, ko ņem vērā pielaižu, arī zīmīgo ciparu skaita vai decimāldaļu, noteikšanā, lai nepieļautu, ka tiek norādīts nepatiess precizitātes līmenis. Nosakot, vai kontroles iestādes veikto analīžu rezultātā noteiktā vērtība ir pielaišanas robežās, būtu jāņem vērā ieteikumi par norādīto vērtību noapaļošanu.

Piemēram, pamatojoties uz ieteikumiem par noapaļošanu, norādītā vērtība 12 g olbaltumvielu (bez norādes par olbaltumvielām) var būt aprēķinā vai analīzē iegūta vērtība no 12,4 g līdz 11,5 g.

- Pielaiše būtu jāpiemēro tādu vērtību augšējai un apakšējai robežai, ko var noapaļot līdz norādītajai vērtībai, šajā piemērā 12,4 g un 11,5 g.
- Šādā gadījumā 3. iedaļā norādītā pielaiše būtu $\pm 20\%$, tā iegūst augšējā diapazona pielaidi, ko aprēķina, 12,4 g pieskaitot 20 %, kā rezultātā iznāk 14,88 g, ko noapaļo uz 15 g.
- Ja konstatēts, ka analizējamais daudzums ir 15 g, uzskatītu, ka tas ir pielaišanas robežās, 16 g tam neatbilst.

Vēl viens noapaļošanas noteikumu aspekts ir uzturvielu daudzums, ko var uzskatīt par nelielu un tādēļ norādīt kā "0" vai kā "<x g", kā norādīts 4. tabulā, kurā dotas "x" vērtības konkrētām uzturvielām. Vai arī marķējumā norādīt "Satur nelielu daudzumu...".

4. tabula. Noapaļošanas vadlīnijas, ko izmanto uzturvērtības marķējuma paziņojumam par uzturvērtību

Uzturvielu elements	Daudzums	Noapaļošana
Enerģētiskā vērtība		līdz tuvākajiem 1 kJ/kcal (bez decimāldaļām)
Tauki*, ogļhidrāti*, cukurs*, olbaltumvielas*, šķiedrvielas*, polioli*, ciete*	≥ 10 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 1 g/kcal
	< 10 g un > 0,5 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,1 g
	Nav nosakāma daudzuma vai koncentrācija ir $\leq 0,5$ g uz 100 g vai ml	var norādīt "0 g" vai "< 0,5 g"
Piesātinātās taukskābes*, mononepiesātinātās taukskābes*, polinepiesātinātās taukskābes*	≥ 10 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajam 1 g (bez decimāldaļām)
	< 10 un > 0,1 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,1 g
	Nav nosakāma daudzuma vai koncentrācija ir $\leq 0,1$ g uz 100 g vai ml	var norādīt "0 g" vai "< 0,1 g"
Nātrijs	≥ 1 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,1 g
	< 1 g un > 0,005 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,01 g
	Nav nosakāma daudzuma vai koncentrācija ir $\leq 0,005$ g uz 100 g vai ml	var norādīt "0 g" vai "< 0,005 g"
Sāls	≥ 1 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,1 g
	< 1 g un > 0,0125 g uz 100 g vai ml	līdz tuvākajiem 0,01 g
	Nav nosakāma daudzuma vai koncentrācija ir $\leq 0,0125$ g uz 100 g vai ml	var norādīt "0 g" vai "< 0,01 g"
Vitamīni un minerālvielas.	A vitamīns, folijskābe, hlorīds, kalcijs, fosfors, magnijs, jods, kālijs	3 zīmīgie cipari
	Visi citi vitamīni un minerālvielas	2 zīmīgie cipari

* Nepiemēro apakškategoriām